CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 4r-280/25 Judecătoria Bălți, sediul Central
4-24125684-03-4r-03032025 Judecător Lina Popescu

D E C I Z I E
În numele Legii

05 iunie 2025 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În componența sa:
Preşedintele şedinţei: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul contravenientului Suditu Marin declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 februarie 2025, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația lui Suditu Marin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 562251 din 20.10.2024, şi a deciziei de sancționare din 20.10.2024, întocmite conform art. 354 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 562251 din 20 octombrie 2024 întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Danu Gabun, pentru faptul că, la data de 20.10.2024, orele 20:45, Suditu Marin, aflându-se în mun. Bălți, str. Conev 9, pe teritoriul gimnaziului nr.14 mun. Bălți, și-a satisfăcut necesitățile fiziologice, prin ce a încălcat ordinea publică.

Astfel, acțiunile lui Suditu Marin au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 354 alin. (1) Cod contravențional.

Prin decizia agentului constatator din 20 octombrie 2024, Suditu Marin a fost sancționat cu amendă în mărime de 20 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 1000 (una mie) lei, cu dreptul de a achita jumătate din amendă în termen de 3 zile.

La data de 30.10.2024, Suditu Marin a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție MAI06 562251 din 20.10.2024, manifestând dezacordul cu actul menționat.

În motivarea contestației contestatarul a indicat că, la întocmirea procesului verbal a fost încălcat unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale care constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăția contravenientului în fața instanței de judecată cu prezentarea probelor pertinente, concludente şi utile în raport cu procesul verbal cu primire la contravenție, ceea ce agentul constatator nu a întreprins în acest caz. Consideră că, faptele de care este acuzat reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, fiind aplicabil în acest caz prezumția de nevinovăție, iar sarcina probei revenindu-i agentului constatator. Invocă că, la procesul-verbal contravențional lipsesc careva probe concludente, pertinente şi utile care ar demonstra vinovăția lui, or sarcina probei indubitabil îi revine agentului constatator. Astfel, agentul constatator nu a făcut dovada veridicității situației de fapt reținută în procesul verbal de contravenție prin probe certe şi de netăgăduit, fiind aplicabil în acest caz principiul *in dubio pro reo*, agentul constatator aplicând sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate probe care incontestabil ar proba măcar acele circumstanțe care de fapt sunt indicate vag și în linii generale, care nu atestă situația reală. De asemenea adaugă că agentul constatator nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv şi complet, însă a adoptat o decizie de sancționare în lipsa unui suport juridic concludent sau a careva probe, cauza fiind examinată incomplet şi nefiind stabilite cu certitudine dacă în acțiunile contravenientului au fost prezente elementele contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 februarie 2025, contestația înaintată de Suditu Marin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator al IP Bălți Danu Gabun, din 20.10.2024 prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 20 (douăzeci) unități convenționale, ceea ce constituie 1000,00 (una mie) lei, s-a respins, fiind neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție MAI06 562251 din 20.10.2024 și decizia de sancționare din 20.10.2024, întocmite în privința lui Suditu Marin în baza art. 354 alin. (1) Cod contravențional s-au menținut fără modificări, iar după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, de remis agentului constatator pentru a fi pusă în executare.

Exercitarea căilor de atac:

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu recurs de către contravenientul Suditu Marin, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță.

În motivarea recursului recurentul a invocat că, urmează a fi reținut faptul că instanța nu a analizat și apreciat careva probe din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și nu a verificat dacă acestea, eventual, coroborează între ele și susțin învinuirea adusă contravenientului, or pe de o parte, recurentului i se impută săvârșirea unei contravenții, iar pe de altă parte, în procesul-verbal cu privire la contravenție, contravenientul nu a indicat ca este de acord cu mențiunile agentului constatator și nici nu a semnat pct. 18 din proces-verbal, iar instanța în final respinge contestația, stabilind vinovăția persoanei doar în baza procesului verbal cu privire la contravenție care reprezintă un act de constatare a presupusei fapte contravenționale și a unor presupuse declarații ale unui martor, aspecte care indică că dubiile apărute nu au fost lichidate, or instanța nu a indicat cert care probe confirmă vina contravenientului în comiterea contravenției imputate, mai mult, instanța s-a limitat în a indica superficial că fapta întrunește elementele constitutive ale contravenției imputate, însă nu și-a motivat sub nici o formă concluzia, lăsând fără nici o apreciere alegațiile expuse în contestație. În privința declarațiilor martorului la care face referință instanța de judecată urmează a fi menționat ca în procesul-verbal cu privire la contravenție din 20.10.2024 lipsesc careva date despre martor, or în pct. 15 din proces verbal lipsesc careva date cu privire la numele, prenumele, adresa de domiciliu și numărul de telefon al martorului asistent prezent la fata locului. Nu în ultimul rând lipsește inclusiv semnătura martorului din proces-verbal, fapt care pune la dubiu legalitatea acestor declarații.

Prin urmare, critic urmează a fi apreciat faptul că în lipsa datelor indicate expres în procesul-verbal cu privire la contravenție despre existenta unui oarecare martor, instanța de judecată a făcut trimitere la aceste declarații, în pofida faptului că există o bănuială rezonabilă privind legalitatea acestor declarații, momentul ridicării acestor declarații și în privința persoanei care a oferit aceste declarații. Făcând trimitere la procesul verbal din 20.10.2024 și la art. 425 din Codul contravențional, stabilește cu certitudine că la proces verbal lipsesc careva probe concludente, pertinente și utile care ar demonstra vinovăția sa, or sarcina probei indubitabil îi revine agentului constatator. Astfel, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

În concluzie, instanța de fond a examinat cauza în mod superficial și unilateral, fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar, adică prezenței sau

lipsei probelor anexate la materialele cauzei pentru confirmarea vinovăției contravenientului.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursul contravenientului Suditu Marin declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03.02.2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente, din următoarele considerente:

În conformitate cu 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

În speță, recurentul se referă la prevederile art. 466 lit. d), e) Cod Contravențional care prevede că, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare; e) nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției.

Conform art. 470 alin. (3) Cod contravențional, potrivit căruia se reglementează, că instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (4) Cod contravențional, instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs.

În conformitate cu art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Dispoziția art. 462 alin. (1) Cod contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Raportând la caz prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal stabilește că judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține constatarea corectă de către instanța de fond a împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, astfel că, hotărârea pronunțată rămâne a fi una corectă, legală și întemeiată, adoptată în strictă conformitate cu cerințele normelor procesual-contravenționale prevăzute de art. 453-462 Cod contravențional, fiind bazată pe o apreciere obiectivă a probelor acumulate pe caz și reflectând motivele de respingere a contestației.

Hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de fond corect a respins contestația lui Suditu Marin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 562251 și deciziei agentului constatator din 20.10.2024 întocmite în temeiul art. 354 alin. (1) Cod contravențional, ținând cont de circumstanțele cauzei prin prisma art. 447^1 Cod contravențional.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de

încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. **(2)** În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. **(3)** Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

La caz, Colegiul indică că vina contravenientei se probează prin: 1) procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 562251 din 20.10.2024; 2) procesul-verbal de audiere a martorului Pernoi Oleg din 20.10.2024, din conținutul căruia rezultă clar că, la data de 20.10.2024 în jurul orelor 20:45, a observat o persoană de gen masculin, necunoscută în str. I. Conev nr. 9, pe teritoriul Gimnaziului nr. 14, ultimul îşi satisfăcea necesitățile fiziologice, i-a făcut observație, iar acea persoană a răspuns că udă copacii. În acel moment s-a apropiat un echipaj de poliție.

În susținerea fermității actului de sesizare a instanței de judecată, instanța de recurs conchide că, fapta prejudiciabilă comisă de către Suditu Marin se

dovedește în mod determinant prin prisma declarațiilor martorului, se atestă faptul că, contravenientul a comis încălcarea prevăzută la art.354 alin.(1) Cod contravențional.

Totodată, din declarațiile martorului rezultă clar faptul că la momentul comiterii contravenției s-a apropiat un echipaj al poliției, acest fapt este susținut și prin raportul agentului constatator Gabun Danu, ultimul identificând, la fața locului, pe cel care a comis contravenția, adică pe Suditu Marin.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept.

În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

Astfel, instanța consideră că, faptul comiterii huliganismului nu prea grav de către contravenient, a fost pe deplin confirmat prin constatările și probele prezentate de către agentul constatator.

Colegiul penal consideră întemeiată soluția emisă la caz și prin prisma faptului, că instanța de fond a apreciat fiecare probă în parte şi în ansamblul lor, coroborându-le, care s-au completat reciproc și nu au trezit nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului, care se încadrează în limitele laturilor subiective şi obiective a contravenției prevăzute la art. 354 alin. (1) Cod contravențional.

În contextul celor descrise supra, Colegiul penal apreciază ca fiind justă și legală și sancțiunea aplicată lui Suditu Marin de agentul constatator, care se încadrează în limitele prevăzute de lege pentru fapta concretă, fiind aplicată limita minimă a amenzii prevăzute de norma contravențională incriminată.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, precum și criteriile care au stat la individualizarea pedepsei, permițând

părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania*).

În continuare, Colegiul penal va respinge ca fiind declarativ argumentul recurentului referitor la lipsa probatoriului în susținerea vinovăției lui Suditu Marin de comiterea contravenției prevăzută la art. 354 alin. (1) Cod contravențional, or tocmai cele expuse anterior vin în susținerea stării de fapt constatate de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție din 20.10.2024.

Colegiul penal va respinge alegațiile recurentului privind lipsa înscrisurilor în procesul-verbal cu privire la contravenție, la rubrica nr. 15 cu privire la martorul asistent, fapt care, în opinia recurentului, ridică dubii în privința legalității acelor declarații, or, la rubrica nr. 15 al procesului-verbal cu privire la contravenție se înscriu datele martorului asistent în cazul în care procesul-verbal este întocmit în lipsa făptuitorului sau în cazul refuzului acestuia de a semna, conform prevederilor art. 443 alin. (6) Cod contravențional.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul constată că nu au fost încălcate de către instanța de fond, la judecarea cauzei, prevederile art. 375 Cod contravențional, or, la examinarea fondului cauzei instanța a acordat deplină eficiență principiului prezumției nevinovăției, corect a considerat că în cauza dedusă judecății agentul constatator a făcut dovada stării de fapt din care reiasă dincolo de orice dubiu culpa contravenientului, iar constatările referitoare la neprezentarea probelor din partea contestatarei sunt făcute avându-se în vedere principiul contradictorialității de care s-a condus instanța la examinarea cauzei.

Urmare celor expuse, Colegiul menționează că recurentul în cadrul procedurii în recurs în susținerea poziție sale nu a prezentat careva date obiective plauzibile ce ar pune la cântar soluția instanței de fond în detrimentul ei, fapt pentru ce verdictul judiciar urmează a fi menținut fără modificări în condițiile în care examinarea cauzei s-a desfășurat în limitele legii, fiindu-le oferit participanților un proces contradictoriu și în strictă reglementare cu prevederile art. 6 CEDO.

În această logică, Colegiul penal conchide că, recursul înaintat de contravenientul Suditu Marin nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional, pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată în lipsa unor argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art. 470 alin. (3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte

temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul contravenientului Suditu Marin și a menține hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 februarie 2025, fără modificări.

Conducându-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul contravenientului Suditu Marin declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 03 februarie 2025, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația lui Suditu Marin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 562251 din 20.10.2024, şi a deciziei de sancționare din 20.10.2024, întocmite conform art. 354 alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărîrii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: **Judecător:** **Judecător:**